HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ונטעון נמי ליתמי: [ו] **אמר רבא הלכתא נשבע וגובה מחלה.** פלגא מלוה מחל פלגא פקדון לא גבי לטעוניה להו ליתמי מציהיה מחזיר לך ומשבעינן שבועת יורשין ופטורין. והך לתמרינן בפ' כל הנשבעין (שבועות דף מה:) אמר רמי בר חמא כמה מעליא הא שמעתא ת"ל רבא מאי מעליותא כו' עד מכלל דתרוייהו מצילא להו המפקיד אצל חבירו פעדים ג"ל להחזיר לו בעדים נשבע מיהא לריך להחזיר לו בשבע פר"ח וה"ג בעדים והכא הכפיק רבא נשבע וגובה מחלה דמשמע דאין לריך להחזיר לו בעדים כלל ומפקיד אצל חבירו פעדים לא מצי למיפק דהאי אמר ליתמי לא מצי למיפק מכלל דתרוייהו מצילא להו לא קאי אלא אהא דאמרן בפ' הנזהו (ב"ק דף קיג.) דאמר לא מכר ואפי' הנהו לתתן בכלל: (ה) ד"ה ומתמה וכו' לא פירש הוא דהמוכר: (ו) ד"ה זה היה וכו' ומלא פירש הפקיד: (ז) ד"ה שני אילנות וכו' יש לו קרקע ליטע אחרים במקומן כדאמרן לקמן: (ח) ד"ה ה"ז וכו' ולאמרי מוכר בעין: (ט) תוס' ד"ה אמר וכו' ה"ל כדיהין דבפניהם קנה:

איפכא מתנינן להה: **מתני'** [ח]א לא את הבור ולא את הגת ולא את השובך בין חרבין בין ישובין [ב]וצריך ליקח לו דרך דברי ר"ע וחכ"א אינו צריך [ג] ומודה ר"ע בזמן שאמר לו חוץ מאלו שאינו צריך ליקח לו דרך מכרן לאחר ר"ע אומר אינו צריך ליקח לו דרך וחכ"א צריך ליקח לו דרך [ד]בד"א במוכר אבל בנותן מתנה נותן את כולה [ה]האחין שחלקו זכו בשדה זכו בכולה [ו]המחזיק בנכסי הגר החזיק בשדה החזיק בכולה [ז]המקדיש את השדה הקדיש את כולה ר"ש אומר המקדיש את השדה לא הקדיש אלא את החרוב המורכב ואת סדן השקמה: **גמ'** מאי שנא מכר ומאי שנא מתנה פירש יהודה בן נקוסא לפני רבי זה פירש וזה לא פירש האי זה פירש וזה לא פירש פירש זה לא פירש וזה לא פירש הוא [ח]אלא זה היה לו לפרש וזה לא היה לו לפרש [ט]ההוא דאמר להו הבו ליה לפלניא ביתא דמחזיק מאה גולפי אשתכח דהוה מחזיק מאה ועשרין אמר מר זוטרא מאה אמר ליה מאה ועשרין לא אמר ליה רב אשי אמר מי לא תנן [י]במה דברים אמורים במוכר אבל בנותן מתנה נותן את כולן אלמא [יא]מאן דיהיב מתנה בעין יפה יהיב ה"נ מאן דיהיב מתנה בעין יפה יהיב: **המקדיש את השדה הקדיש וכו'**: אמר רב הונא אע"ג דאמור רבנן [יב]הקונה שני אילנות בתוך של חבירו הרי זה לא קנה קרקע [יג]מכר קרקע ושייר שני אילנות לפניו יש לו קרקע ואפי' לר"ע דאמר מוכר בעין יפה מוכר הני מילי [יד]גבי בור ודות דלא קא מכחשי בארעא אבל אילנות דקא מכחשי בארעא [טו] אם

האחין שחלקו זכו בשדה זכו בכולה. ות"ת לרב דאמר לעיל (דף מה.) יש להן דרך זה על זה משום דמוכר בעין רעה מוכר היכי אמר הכא זכו בכולה כמו גבי מתנה וי"ל הכא לאו משום עין יפה הוא אלא משום דלרוץ להסתלק זה מזה [א] ואין מעיינין לכל אחד אלא להריך לחלקו כגון דרך: **אמר רב הונא אע"ג דאמור רבנן הקונה שני אילנות בו'**. וה"ת לפי דבינו שמואל לר"ע לאמר בעין יפה יש לו קרקע על המחובר ולא על התחתונה דלא היה לו לפרש. ורבינו חננאל פירש הקונה היה לו לפרש דבין שנותן דמים אינו אלא חרוב ושקמה דהמוכר לא מכר המקדיש הקדיש כדמפרש בגמ': הרי זה לא קנה קרקע. דג' אילנות יש להן קרקע ולא לשנים: דלא מכחשי בארעא. לא לניר ולא לזריעה הלכך לא קפיד בעל השדה הלוקח בהן והן של מוכר השדה וצריך ליקח לו דרך אבל הכא היכא דמשייר אילנות דהנהו אילנות שרשייהו מכחשי בהקרקע ולא אמר ליה הלוקח כלום ש"מ דודאי שיורי משייר המוכר קרקע מקום האילנות לפניו להכי לא קאמר ליה מידי:

אמר רבא הלכתא נשבע וגובה מחלה. פלגא מלוה מחל פלגא פקדון לא גבי לטעוניה להו ליתמי מציהיה מחזיר לך ומשבעינן שבועת יורשין ופטורין. והך לתמרינן בפ' כל הנשבעין (שבועות דף מה:) אמר רמי בר חמא כמה מעליא הא שמעתא ת"ל רבא מאי מעליותא כו' עד מכלל דתרוייהו מצילא להו המפקיד אצל חבירו פעדים ג"ל להחזיר לו בעדים נשבע מיהא לריך להחזיר לו בשבע פר"ח וה"ג בעדים והכא הכפיק רבא נשבע וגובה מחלה דמשמע דאין לריך להחזיר לו בעדים כלל ומ